

нѣкога въ нея, като въ оглѣдало, ще назрѣшъ и себе си.

Бъ баснята се най главно показва връхъ пороцитѣ на чловѣцитѣ: но като, споредъ пословицата, правдата въ очи — очитѣ вади, то и намислили да представляватъ пороцитѣ тѣй, като да ги имжтъ звѣроветѣ, разни други животни, и биле да показватъ за примѣръ нѣкои бездушни предмети: дървета, цвѣтя, камъни и проч. Тѣй съ враната на примѣръ, въ баснята се изобразява чловѣкъ простакъ, хаплю; съ лесицата — човѣкъ лукавъ, лъстець, подлизникъ и подоб; съ вълка — човѣкъ зълъ, ненаситенъ, користолюбивъ, съ заеца — страхливия; съ горуна — човѣкъ силенъ, горделивъ; съ мравята разумѣватъ трудолюбивия. — За изобразяването на пороцитѣ чловѣчески, то се знае, че се има предъ очи характера на животнитѣ, външния видъ на предметитѣ и тѣхнитѣ работи.

Такива басноприказчици сж ходили отъ градъ на градъ, отъ село на село, отворени имъ сж биле и кхщята на голѣмци, че и сарантѣ царски, гдѣто тѣ дързостно, безъ никакво стрѣсване сж изказвали истината, прикривали я съ измислица, шега безъ докачение. Разумѣва се, че никой не е помилялъ, да мѣти баснята право връхъ него, заради това я и слушалъ съ голѣма приятностъ и удоволствие; макаръ, твърдѣ може да бжде, че по послѣ, като разбере разума на баснята, нѣкой си е и познавалъ свойтѣ си грѣховце, своята си прилика съ лесицата, враната или вълка и проч.

За найотдавнашенъ басноразскачикъ почитатъ гърка Езопъ, който живѣлъ много години преди Р. Х. Преданието го представя, като природно искривенъ малъкъ ростъ, голѣма — Павлюва глава и гърбать; но твърдѣ е за вѣрване, дѣто предани-